
[DYJALEKTYCZNY *ai*

N pl subst dyjalektyczn(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „dyjalektyka”: Należący do dialektyki, sztuki dowodzenia:

Wyrażenie: »postępki dyjalektyczne«: [W liście św. Hieronima: Hiob] wślyckie postępki
Diálektyczne/ ktore sie w gádaniu a wywodziech záchowywác zwykli/ dośtátecznie wypráwuie
[omnisque dialecticae proponit λήμματα, propositione, adsumptione, confirmatione, conclusionem
determinat „Sancti Eusebii Hieronymi epistulae”, rec. I. Hilberg [w:] Corpus scriptorum ecclesiasticorum
*latinorum..., t. LIV/1, Vindobonae 1910, 455] Leop *B3v.*

Cf **DYJALEKTYCKI**

MK